

DZIENNIK USTAW

POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 7 lipca 1973 r.

Nr 28

TREŚĆ:
Poz.:

ROZPORZĄDZENIA RADY MINISTRÓW:

157	— z dnia 30 czerwca 1973 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie opłaty paszportowej	329
158	— z dnia 4 lipca 1973 r. zmieniające rozporządzenie w sprawie zasad i trybu wyboru, zakresu działania oraz obowiązków i praw sołtysa i podsołtysa	329
159	— z dnia 4 lipca 1973 r. w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażeń pracowników terenowych urzędów miar oraz urzędów probierczych	329

157

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 30 czerwca 1973 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie opłaty paszportowej.

Na podstawie art. 27 ust. 2 ustawy z dnia 17 czerwca 1959 r. o paszportach (Dz. U. z 1967 r. Nr 17, poz. 81 i z 1971 r. Nr 28, poz. 261) i art. 1 ust. 3 ustawy z dnia 13 grudnia 1957 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. z 1958 r. Nr 1, poz. 1, z 1964 r. Nr 41, poz. 277 i z 1972 r. Nr 23, poz. 164) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 3 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 27 kwietnia 1973 r. w sprawie opłaty paszportowej (Dz. U. Nr 18, poz. 106) dodaje się zdanie w brzmieniu:
„Opłata ta wynosi 250 zł, jeżeli wyjazd następuje w związku z realizacją eksportu budownictwa.”

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*

158

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 4 lipca 1973 r.

zmieniające rozporządzenie w sprawie zasad i trybu wyboru, zakresu działania oraz obowiązków i praw sołtysa i podsołtysa.

Na podstawie art. 103 ust. 1 pkt 5 ustawy z dnia 25 stycznia 1958 r. o radach narodowych (Dz. U. z 1972 r. Nr 49, poz. 314) zarządza się, co następuje:

§ 1. W § 14 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 listopada 1972 r. w sprawie zasad i trybu wyboru, zakresu działania oraz obowiązków i praw sołtysa

i podsołtysa (Dz. U. Nr 49, poz. 319) liczbę „50” zastępuje się liczbą „25”.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie po upływie czternastu dni od dnia ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *P. Jaroszewicz*

159

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 4 lipca 1973 r.

w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażeń pracowników terenowych urzędów miar oraz urzędów probierczych.

Na podstawie art. 5 i 10 oraz art. 12 ust. 3 ustawy z dnia 4 lutego 1949 r. o uposażeniu pracowników państwowych (Dz. U. Nr 7, poz. 39) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Rozporządzenie stosuje się do pracowników zatrudnionych w okręgowych i obwodowych urzędach miar, zwanych dalej „terenowymi urzędami miar”, oraz w urzędach probierczych.

2. Zasady wynagradzania kierowców i innych pracowników samochodowych zatrudnionych w terenowych urzędach miar oraz urzędach probierczych regulują odrębne przepisy, z tym jednak że do pracowników tych mają zastosowanie § 6 i 9 niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Ustala się następujące tabele, stanowiące załączniki do rozporządzenia:

- 1) tabelę grup uposażenia zasadniczego (załącznik nr 1),
- 2) tabelę stawek dodatku służbowego (załącznik nr 2),
- 3) tabelę stanowisk, kwalifikacji i zaszerogowań pracowników terenowych urzędów miar oraz urzędów probierczych (załącznik nr 3).

§ 3. Prezes Polskiego Komitetu Normalizacji i Miar w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych może uzupełnić tabelę stanowisk, kwalifikacji i zaszerogowań pracowników terenowych urzędów miar oraz urzędów probierczych nowymi stanowiskami.

§ 4. Prezes Polskiego Komitetu Normalizacji i Miar może w uzasadnionych wypadkach skrócić dla nowo przyjętego pracownika o szczególnie wysokich kwalifikacjach ustalony w załączniku nr 3 do rozporządzenia okres pracy zawodowej, nie więcej niż o 1/4 okresu.

§ 5. 1. Przy przyjęciu do pracy przyznaje się pracownikowi najniższą grupę uposażenia przewidzianą w tabeli dla tego stanowiska.

2. Ze względu na szczególne kwalifikacje, rodzaj wykonywanej pracy i stopień związanej z nią odpowiedzialności dyrektor okręgowego urzędu miar lub dyrektor urzędu probierczego może przyznać nowo przyjmowanemu pracownikowi uposażenie wyższe od określonego w ust. 1, nie przekraczające jednak najniższego uposażenia zasadniczego przysługującego na tym stanowisku więcej niż o dwie grupy oraz o dwie stawki dodatku służbowego.

§ 6. 1. Za nieprzerwany okres zatrudnienia w administracji miar lub administracji probierczej przysługuje pracownikom dodatek za wysługę lat płatny corocznie z dołu w styczniu każdego roku w wysokości:

- 1) 5% po 5 latach,
- 2) 10% po 10 latach,
- 3) 15% po 15 latach

dwunastokrotnego wynagrodzenia zasadniczego, pobieranego przez pracownika w miesiącu wypłaty dodatku.

2. W pierwszym roku po nabyciu prawa do dodatku za wysługę lat wynosi on kwotę wynikającą z przemnożenia procentowej stawki wynagrodzenia zasadniczego, pobieranego w miesiącu wypłaty dodatku, przez ilość pełnych miesięcy kalendarzowych, które upłynęły od dnia nabycia prawa do dodatku do końca roku poprzedzającego wypłatę.

3. W roku 1973 liczba pełnych miesięcy kalendarzowych przyjętych za podstawę obliczenia dodatku za wysługę lat nie może wynosić więcej niż 6 miesięcy.

4. W razie rozwiązania umowy o pracę z winy pracownika lub wskutek wypowiedzenia dokonane przez niego, pracownik traci prawo do wypłaty dodatku za rok, w którym nastąpiło rozwiązanie umowy o pracę.

5. Prezes Polskiego Komitetu Normalizacji i Miar w porozumieniu z Ministrem Pracy, Płac i Spraw Socjalnych oraz z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Państwowych i Społecznych określi szczegółowe zasady zaliczania okresów zatrudnienia do ciągłości pracy, wymaganej do przyznania dodatku za wysługę lat.

§ 7. 1. Pracownik może awansować w obrębie danego stanowiska nie częściej niż jeden raz w ciągu dwóch lat i o jedną grupę uposażenia zasadniczego bądź o jedną stawkę dodatku służbowego, w jednym z ustalonych terminów awansowych, tj. 1 stycznia lub 22 lipca z mocą od 1 sierpnia.

2. W wyjątkowych wypadkach, uzasadnionych zwiększeniem zakresu czynności bez zmiany stanowiska lub nabyciem kwalifikacji szczególnie przydatnych na danym stanowisku, okres oczekiwania na awans może zostać skrócony, jednak nie więcej niż o jeden rok.

3. Przepisy ust. 1 i 2 nie dotyczą wypadków powołania pracownika na stanowisko kierownicze bądź na stanowisko hierarchicznie wyższe od zajmowanego lub przyznania uposażenia po okresie próbnym bądź po ukończeniu wstępnego stażu pracy.

§ 8. 1. Tworzy się fundusz nagród dla pracowników terenowych urzędów miar oraz urzędów probierczych w wysokości 1% osobowego funduszu płac z przeznaczeniem na nagrody dla pracowników wyróżniających się w pracy zawodowej.

2. Fundusz nagród, przeznaczony na nagrody dla pracowników technicznych za osiągnięcia w ujawnianiu przestępstw i nadużyć w zakresie przepisów o miarach i narzędziach pomiarowych i przepisów prawa probierczego, utworzony na podstawie dotychczasowych przepisów — utrzymuje się w dotychczasowej wysokości, tj. 1,5% osobowego funduszu płac.

3. Nagrody przyznaje po zasięgnięciu opinii rady zakładowej Związku Zawodowego Pracowników Państwowych i Społecznych:

- 1) Prezes Polskiego Komitetu Normalizacji i Miar dyrektorom, zastępcom dyrektorów i głównym księgowym okręgowych urzędów miar oraz dyrektorom i głównym księgowym urzędów probierczych,
- 2) dyrektor okręgowego urzędu miar oraz dyrektor urzędu probierczego podległym im pracownikom.

4. Szczegółowe zasady przyznawania nagród ustali Prezes Polskiego Komitetu Normalizacji i Miar w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego Pracowników Państwowych i Społecznych.

§ 9. 1. Pracownikom, którzy przepracowali bez przerwy w administracji miar i administracji probierczej — zachowując ciągłość pracy — 25, 35 i 40 lat, przysługują jubileuszowe nagrody pieniężne:

- 1) za 25-letnią nieprzerwaną pracę w wysokości 75% miesięcznego uposażenia,
- 2) za 35-letnią nieprzerwaną pracę w wysokości 150% miesięcznego uposażenia,
- 3) za 40-letnią nieprzerwaną pracę w wysokości 200% miesięcznego uposażenia.

2. Jubileuszowe nagrody powinny być wypłacane w miesiącu, w którym upłynął okres pracy wymieniony w ust. 1; za podstawę obliczania wysokości nagrody przyjmuje się uposażenie miesięczne należne pracownikom jak za urlop wypoczynkowy.

3. Ustalenie ciągłości pracy, o której mowa w ust. 1, następuje na zasadach, które określi Prezes Polskiego Komitetu Normalizacji i Miar w trybie przewidzianym w § 6 ust. 5.

§ 10. 1. Pracownikom obsługi przysługuje wynagrodzenie za pracę w godzinach nadliczbowych na zasadach określonych w ustawie z dnia 18 grudnia 1919 r. o czasie pracy w przemyśle i handlu (Dz. U. z 1933 r. Nr 94, poz. 734 z późniejszymi zmianami).

2. Pracownikom zatrudnionym przy pilnowaniu (dorzorcom, portierom) przysługuje dodatkowe wynagrodzenie w wysokości:

- 1) za każdą godzinę ponad 8 godzin na dobę bądź ponad 6 godzin w sobotę do pełnych 12 godzin na dobę (ponad 46 godzin tygodniowo do 72 godzin tygodniowo) — 110% zasadniczej stawki godzinowej,
- 2) za godziny nadliczbowe ponad 12 godzin na dobę oraz za godziny nadliczbowe przypadające w niedziele i święta oraz w nocy (pomiędzy godziną 22 a 6) — 200% zasadniczej stawki godzinowej.

3. Pracownikom określonym w ust. 2 przysługuje w tygodniu jeden dzień (pełne 24 godziny) wolny od pracy, z tym że co trzeci tydzień wolny dzień od pracy powinien przypadać w niedzielę.

4. W celu ustalenia podstawowej stawki godzinowej za pracę określoną w ust. 2 dzieli się miesięczne uposażenie pracownika przez 200.

§ 11. Do pracowników obsługi kotłowni centralnego ogrzewania (palaczy i ich pomocników) stosuje się zasady płac, premie i dodatki oraz zasady korzystania z odzieży ochronnej i roboczej obowiązujące dla tej kategorii pracowników zatrudnionych w przedsiębiorstwach (zakładach) gospodarki komunalnej. Do wspomnianych pracowników mają zastosowanie przepisy § 6 i 9 niniejszego rozporządzenia.

§ 12. 1. Oprócz uposażenia ustalonego w tabeli stanowisk pracownicy terenowych urzędów miar oraz urzędów probierczych mogą otrzymywać umundurowanie oraz odzież ochronną i roboczą przysługujące według zasad określonych odrębnymi przepisami.

2. Rzemieślnicy wykwalifikowani mogą otrzymywać za terminowe i należyte jakościowo wykonanie zadań premię w wysokości do 10% uposażenia zasadniczego.

§ 13. Pracownicy zatrudnieni w dniu wejścia w życie rozporządzenia w terenowych urzędach miar oraz urzędach probierczych:

- 1) posiadający na podstawie dotychczasowych przepisów kwalifikacje wymagane dla danego stanowiska lub zwolnieni uprzednio od tych wymagań, podlegają zaszeregowaniu na stanowisko odpowiednie do zajmowanego — niezależnie od wymaganych w tabeli kwalifikacji,

- 2) zakwalifikowani na stanowiska przewidziane w tabeli nie mogą otrzymać uposażenia zasadniczego wraz z dodatkiem służbowym niższego od dotychczas pobieranego uposażenia zasadniczego netto wraz z przysługującymi dodatkami wynikającymi z uchwał wymienionych w § 14 pkt 1 i 2.

§ 14. Pracownikom terenowych urzędów miar oraz urzędów probierczych objętym rozporządzeniem nie przysługują z dniem wejścia w życie rozporządzenia:

- 1) przejściowy dodatek mieszkaniowy wprowadzony uchwałą nr 187 Rady Ministrów z dnia 20 lipca 1965 r. w sprawie wprowadzenia przejściowego dodatku mieszkaniowego (Monitor Polski Nr 43, poz. 239),
- 2) dodatek do płac pobierany na podstawie uchwały Rady Ministrów i Centralnej Rady Związków Zawodowych z dnia 30 grudnia 1970 r. w sprawie podwyżki najniższych płac, wprowadzenia dodatków do płac dla niektórych grup pracowników, podwyżki zasiłków rodzinnych oraz niektórych emerytur i rent (Monitor Polski Nr 44, poz. 352).

§ 15. Uposażenia ustalone niniejszym rozporządzeniem są wolne od podatku od wynagrodzeń i potrąceń na składkę emerytalną.

§ 16. Traci moc rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 23 sierpnia 1966 r. w sprawie ustalenia stanowisk, kwalifikacji i uposażeń pracowników terenowych urzędów jakości i miar oraz urzędów probierczych (Dz. U. z 1966 r. Nr 35, poz. 211 i z 1971 r. Nr 17, poz. 169).

§ 17. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą od dnia 1 lipca 1973 r.

Prezes Rady Ministrów: P. Jaroszewicz

Załączniki do rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 4 lipca 1973 r. (poz. 159).

Załącznik nr 1

Tabela grup uposażenia zasadniczego

Uposażenie zasadnicze			
Grupa	Kwota wynagrodzenia w zł	Grupa	Kwota wynagrodzenia w zł
I	5500,—	VIII	2400,—
II	4800,—	IX	2100,—
III	4300,—	X	1900,—
IV	3900,—	XI	1700,—
V	3500,—	XII	1500,—
VI	3100,—	XIII	1300,—
VII	2700,—	XIV	1150,—

Załącznik nr 2

Tabela stawek dodatków służbowych

Dodatek służbowy			
Stawka	Kwota dodatku w zł	Stawka	Kwota dodatku w zł
1	1800	5	700
2	1400	6	500
3	1100	7	350
4	900	8	200

Załącznik nr 3

Tabela stanowisk, kwalifikacji i zaszeregowania pracowników terenowych urzędów miar oraz urzędów probierczych

Lp.	Stanowisko	Wymagane kwalifikacje w zakresie		Uposażenie zasadnicze w grupach od—do	Dodatek służbowy stawka od—do
		wykształcenia	liczby lat pracy zawodowej		
C Z E Ś Ć A Pracownicy techniczni					
1	Dyrektor urzędu	wyższe	6 lat	V—I	4—1
2	Zastępca dyrektora, kierownik zespołu	wyższe	5 lat	VI—II	5—2

Lp.	Stanowisko	Wymagane kwalifikacje w zakresie		Uposażenie zasadnicze w grupach od—do	Dodatek służbowy stawka od—do
		wykształcenia	liczby lat pracy zawodowej		
3	Naczelnik wydziału, naczelnik obwodowego urzędu miar, rzeczoznawca	wyższe średnie	4 lata 8 lat	VII—III	6—2
4	Zastępca naczelnika obwodowego urzędu miar, kierownik laboratorium, kierownik pracowni, kierownik oddziału urzędu probierczego, starszy inspektor	wyższe średnie	4 lata 8 lat	IX—IV	6—3
5	Kierownik warsztatu mechaniczno-precyzyjnego, inspektor	wyższe średnie	3 lata 6 lat	X—V	7—4
6	Starszy legalizator, starszy cechowniczy, rafiner, starszy laborant	wyższe średnie	po ukończeniu wstępnego stażu pracy 3 lata	XI—VI	8—5
7	Legalizator, laborant, cechowniczy	średnie	po ukończeniu wstępnego stażu pracy	XIII—VIII	8—6
8	Pomocnik legalizatora, pomocnik cechowniczego	zasadnicza szkoła zawodowa	po ukończeniu wstępnego stażu pracy	XIV—XI	—
9	Stażysta	wyższe średnie zasadnicza szkoła zawodowa		1500—1900 1300—1500 1100—1300	— — —

CZĘŚĆ B

Pracownicy ekonomiczno-administracyjni

10	Główny księgowy, naczelnik wydziału	wyższe średnie	4 lata 8 lat	VII—III	7—3
11	Radca prawny	wyższe prawnicze	4 lata	IX—IV	7—4
12	Kierownik referatu, starszy inspektor	wyższe średnie	3 lata 6 lat	X—V	8—5
13	Inspektor, starszy księgowy	wyższe średnie	2 lata 5 lat	XI—VI	8—6
14	Starszy referent	wyższe średnie	po ukończeniu wstępnego stażu pracy 3 lata	XII—VIII	8—7
15	Księgowy, kasjer, referent	średnie	2 lata	XIII—IX	—
16	Kontysta, kancelista	średnie	po ukończeniu wstępnego stażu pracy	XIII—X	—
17	Starsza maszynistka poza halą maszyn	umiejętność pisania na maszynie z szybkością 300 uderzeń na min.		X—VII	—
18	Maszynistka poza halą maszyn	umiejętność pisania na maszynie z szybkością 230 uderzeń na min.		X—IX	—
19	Stażysta	wyższe średnie		1500—1900 1300—1500	— —

CZĘŚĆ C

Pracownicy obsługi

20	Rzemieślnik wysoko kwalifikowany — mechanik precyzyjny	Egzamin mistrzowski w danej specjalności*)	4 lata	X—V	—
21	Rzemieślnik wykwalifikowany	Egzamin czeladniczy w danej specjalności*)	3 lata	XI—VII	—
22	Robotnik gospodarczy, starszy woźny, telefonistka	—	—	XIV—X	—
23	Woźny, starszy dozorca, starszy portier	—	—	XIV—XI	—
24	Dozorca, sprzątaczką w systemie czasowym, portier, goniec	—	—	XIV—XII	—

*) Uwaga: Kwalifikacje podane w tabeli mogą być zastąpione przez wykazanie wiadomości technicznych i umiejętności wykonywania prac na poziomie 8—9 kategorii zaszerogowania dla rzemieślnika wysoko kwalifikowanego i 7 kategorii dla rzemieślnika wykwalifikowanego, odpowiedniego dla danej specjalności taryfikatora kwalifikacyjnego i 6 lat pracy w danym zawodzie.

Tłoczono z polecenia Prezesa Rady Ministrów
w Zakładach Graficznych „Tamka”, Zakład nr 1, Warszawa, ul. Tamka 3.